



## Teamwerk als succesfactor

De "Duitse VOM", zoals ik de Deutsche Gesellschaft für Galvano- und Oberflächentechnik DGO maar even kortheidshalve noem, bestond vorig jaar vijftig jaar. Uiteraard werd daar een jubileumboek voor uitgegeven, dat opmerkelijk genoeg na de Index een toegift heeft in de vorm van een sprookje.

Een sprookje?

Jazeker. Het sprookje van de haas die zijn oren niet liet hangen na de zoveelste verloren hardloopwedstrijd tegen rivaal Listo de vos. Rivaal in de voedselketen dan, maar tijdens de wedstrijd waren daar natuurlijk spelregels voor.

Voor deze editie van vakblad Oppervlaktetechnieken heb ik een boekbespreking over het DGO-jubileumboek gemaakt. Over de oppervlaktetechniek doe ik graag een boekje open, zoals sinds mei 2002 (en november 1999-mei 2000) vast wel opgevallen is. De fabel is treffend gekozen: Leo Langohr is een konijn dat steeds verliest met hardlopen doordat hij op zijn lange oren stapt. Maar de samenwerking met een aal, die eveneens beperkt is in zijn mogelijkheden doordat hij geen benen heeft maar die wel als haarnetje kan fungeren, maakt ze beiden een vliegensvlug en onverslaanbaar duo.

Zo is het ook in de hedendaagse kenniseconomie. In de industriële toeleveringsketen zijn bedrijven per definitie elkaars versterking: specialisaties vullen elkaar aan totdat een functioneel eindproduct aan de markt aangeboden kan worden. De verpakkingwijze en de productpromotie zijn dan eveneens een onderdeel van het teamwerk, maar net zo goed opleiding van de medewerkers en verdediging van de branchebelangen op politiek niveau. Dus ook buiten de toeleveringsketen is er een wederzijdse versterking.

Wederzijds?

Jazeker, want de kennis voor die beroepsopleidingen komt direct of indirect ook uit de industrie. En de cursussen zijn vaak een inkomstenbron voor degene die de belangenbehartiging doen. Je kan moeilijk aanschuiven aan de onderhandelingstafel en daar vervolgens een rekening voor sturen. Toch?

Die onderhandelingstafel is dan ook weer een wederzijdse versterking, want de overheid heeft er ook niets aan als er praktijkvreemde regels ingevoerd worden die niet te handhaven zijn. Of als de waardescheppende sectoren het land uit gejaagd worden naar gebieden waar ongebreideld geloosd en uitgebuit kan worden. Daar zijn Mens & Milieu op een mondiale schaal ook niet mee geholpen, natuurlijk. En een industriële basis betekent ook weer een bestaansbasis via de belastinginner. De Sterke Arm der Tax!

Bestaansbasis?

Als de technische sectoren op waarde geschat worden en we de bedrijven binnenboord houden wel, ja. Maar dan moet er ook een levendige kennisoverdracht, effectieve vakpromotie en volop beroepsperspectief zijn. "Alles heeft met alles te maken," sprak de composthoop (ja, mijn citaten zijn ook sprookjesachtig).

Een knap staaltje teamwerk toonde het Mikrocentrum onlangs. Dit kenniscentrum is bekend van het High Tech Platform en de vele cursussen en technische dagen. Maar ze spelen ook handig in op initiatieven in kennisoverdracht waar ze hun opleidingspakket mee in beeld kunnen brengen, zoals pas bij de lancering van een nieuw vakblad dat ze meteen hielpen verspreiden. Doelgroepbereiking is troef, immers.

En zo hoopt de DGO ook nog vijftig jaar aan het bestaan toe te voegen. Een gouden jubileumboek deze keer, wat wordt het in 2061? Tegen die tijd kunnen ze in de galvanotechniek producten maken waar wij niet eens van kunnen dromen! Zoals ze nu mobieltjes en andere elektronica maken die twintig jaar geleden een sciencefictionfilm volkomen ongeloofwaardig zouden hebben gemaakt.

Geloof dus niet in sprookjes. Geloof in teamwerk. Geloof in je vak!

**Edward Uittenbroek**  
Eindredacteur

